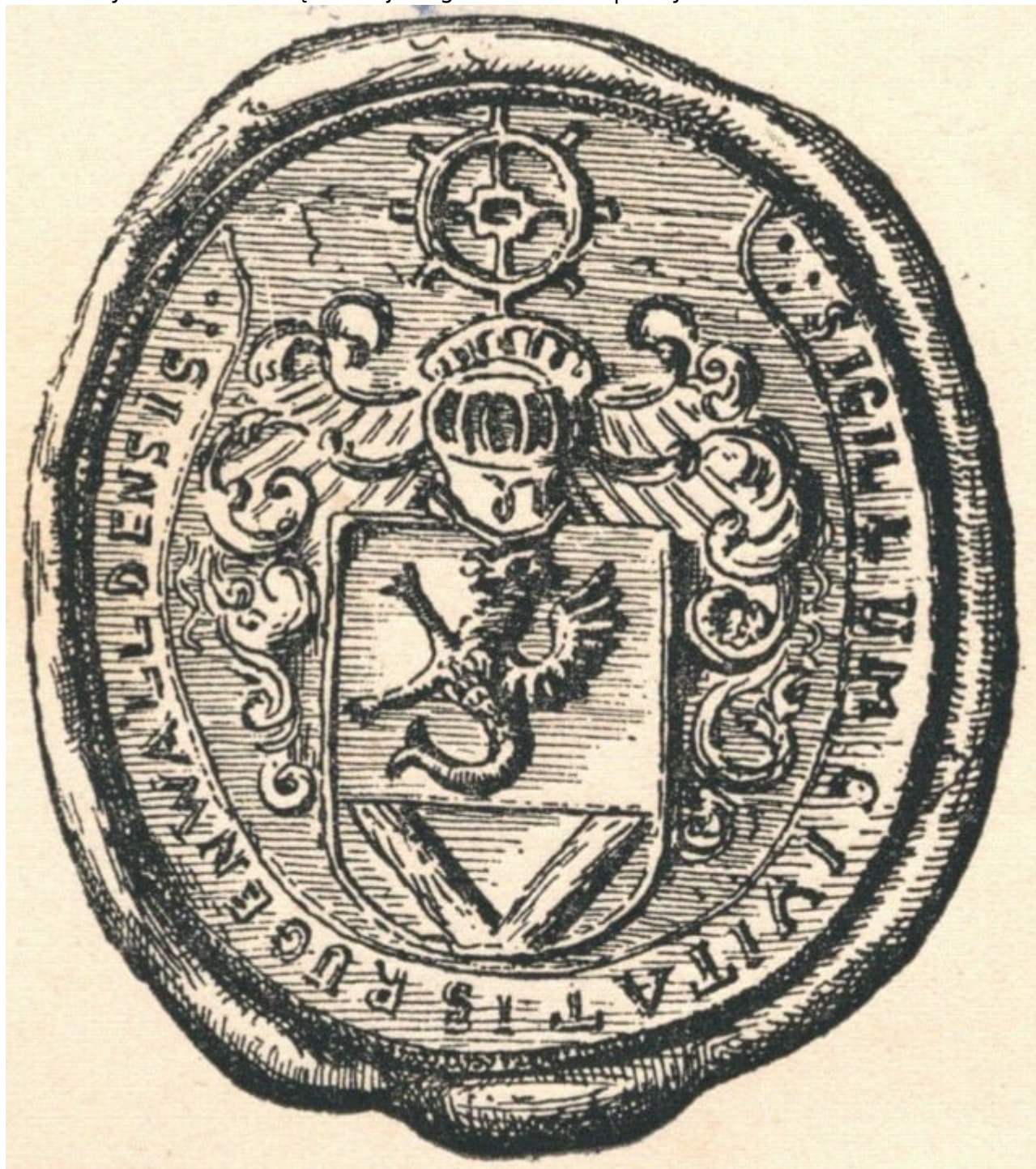

Ważniejsze i mniej ważne okrągłe rocznice dla miasta Darłowa przypadające w roku 2020 (część pierwsza)

written by Archiwum Urzędu Miejskiego w Darłowie | 3 stycznia 2020

W 1270 roku książę Rugii Wisław II władający wówczas ziemią darłowską i sławieńską nadał bukowskim cystersom prawo połowów ryb, budowy jazów i młynów na rzece Grabowej, a następnie 5 lutego 1271 dodał im dwie działki w istniejącym już mieście

Darłowie i dwa łany ziemi na terenie niwy miejskiej. Od momentu kiedy Darłowo miało już prawa miejskie mija zatem 750 lat. Darłowo nosiło wówczas nazwę Ruyenwolde, czyli Rugijski Wał pochodzącą od starożytnej nazwy Rugion- Rugium wymienionej przez geografa Aleksandryjskiego Klaudiusza Ptolemeusza w II wieku nowej ery. Lokowane miasto leżało wówczas głównie na wschodnim brzegu rzeki Wieprzy zaraz powyżej dwumetrowego progu gdzie zbudowano młyn wodny. Dokładna data pierwszej lokacji miasta nie jest znana. Najprawdopodobniej w roku 1263, gdy ziemia darłowska podlegała pod księcia Świętopelka Wielkiego, który nadał bukowskim cystersom wsie Bielkowo i Boryszewo położone „in terytorio Rugieno” Darłowo było miastem i siedzibą kasztelanii.

W roku 1300 czyli 720 lat temu mamy już pierwszą wzmiankę o dwóch karczmach darłowskim porcie położonych po obu brzegach przy ujściu Wieprzy do Bałtyku

W 1320 roku czyli równo 700 lat temu mamy pierwszą wzmiankę o Radzie Miejskiej w Darłowie. Mamy zatem w roku 2020 rocznicę siedmiuset lat darłowskiego samorządu.

W 1320 r. dla powiększenia terenów miejskich Piotr Święca odkupił od Konrada, komtura sławieńskich joannitów nadmorską wieś Bantowo za 50 grzywien słowiańskich denarów i odsprzedał ją miastu Darłowu. W wiosce tej przyległej do kasztelańskiego grodu Dirlov już w roku 1223 znajdował się kościół pw. Św. Wojciecha, który miał w tedy dwie filie. W 1320 r. 26 grudnia bracia Święcowie Piotr i Jaśko panowie ziemi darłowskiej i sławieńskiej uzgodnili z burmistrzem Kołobrzegu wzajemne zniesienie ceł w handlu pomiędzy obu portowymi miastami Darłowem i Kołobrzegiem. W 1480 r. książę Bogusław X ukończył budowę trójkondygnacyjnego dziś już nieistniejącego zachodniego skrzydła Zamku Książąt Pomorskich.

1490 r. 7 marca 530 lat temu w Grodnie odbył się ślub per procura księcia Bogusława X z córką króla Polski Kazimierza Jagiellończyka Anną. Księcia zastępował starosta białogardzki Adam Podewils. Księżna Anna, przyczyniła się do umocnienia więzi Polski z Pomorzem. Kazimierz Jagiellończyk na posag córki przeznaczył 32 tysiące złotych węgierskich, który został zabezpieczony zastawem na ziemiach lęborskiej i bytowskiej.

Bogusław X nadał swej żonie oprawę o wartości posagu na dobrach w Darłowie, Białogardzie i Gryficach.

W ciągu zaledwie dwunastu lat małżeństwa Anna urodziła mężowi ośmioro potomków: pięciu synów i trzy córki, w tym Jerzego I i Barnima IX Pobożnego. Związek Bogusława X z Anną oparty był, na silnej więzi i miłości. Świadczy o tym m.in. list Bogusława X do swojej pięknej i młodej żony, wysłany z Rzymu, podczas podróży do Ziemi Świętej. Książę pisał słowami: Potem chcemy do Jej Miłości żeglować, bowiem możemy razem radować się i miłować, przeżyć kilka tysięcy dobrych nocy, na okręcie miłości ze stu tysiącami pęków róż rozsiewających zapach i tyle razy ile ziaren piasku jest w morzu, i tyle razy ile kropel wody przepływa przez służę w Darłowie.

Bogusław X wyjeżdżając w długą podróż, regentką Pomorza uczynił na okres dwóch lat Annę, która wówczas rezydowała w darłowskim zamku i stąd zarządzała całym Pomorzem. Kancelaria pomorska wydawała w tym czasie w jej imieniu dokumenty, zaczynające się od słów: My Anna, z Bożej łaski i królewskiego rodu Polski, Szczecina, Pomorza, Kaszubów, etc., etc. Księżna....

480 lat temu w roku 1540 – miejscowi protestanci przejęli w Darłowie kościół Mariacki

W roku 1600, czyli 420 lat temu Księstwo darłowskie objął w posiadanie po księciu Barnimie X książę Kazimierz VII (IX) syn księcia wołogoskiego Filipa I

Również 400 lat temu w roku 1620 po śmierci swego brata Franciszka I książę Bogusław XIV przeniósł się z Darłowa wraz z żoną do Szczecina i tam objął władzę nad całym Księstwem Szczecińskim, Natomiast władzę na Księstwem darłowskim przekazał swemu bratu księciu Ulrykowi synowi księcia Bogusława XIII.